

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 4.12.2024
COM(2024) 567 final

2024/0315 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

**om midlertidig fravigelse af visse bestemmelser i forordning (EU) 2017/2226 og
forordning (EU) 2016/399 for så vidt angår den gradvise idriftsættelse af ind- og
udrejsesystemet**

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Begrundelse for forslaget

Ind- og udrejsesystemet (EES) blev indført ved forordning (EU) 2017/2226¹ ("EES-forordningen") og er et element af afgørende betydning for grænseforvaltningen i Schengenområdet. Indrejser, udrejser og nægtelser af indrejse for tredjelandstatsborgere, der passerer de 29 Schengenmedlemsstaters ydre grænser med henblik på et kortvarigt ophold, registreres i EES, der fungerer som en central database. EES udgør en vigtig milepæl i EU's bestræbelser på at øge sikkerheden og effektiviteten ved de ydre grænser. For første gang vil der i et system blive indsamlet biometriske oplysninger såsom ansigtsbilleder og fingeraftryk af tredjelandstatsborgere, der passerer de ydre grænser. EES vil give Schengenmedlemsstaterne realtidsadgang til tredjelandstatsborgeres personoplysninger og rejsehistorik samt oplysninger om, hvorvidt de overholder den tilladte periode for kortvarigt ophold i Schengenområdet. Som følge heraf vil EES i væsentlig grad mindske sandsynligheden for identitetssvig og for, at tredjelandstatsborgere bliver længere end tilladt, hvilket i sidste ende vil øge sikkerheden i Schengenområdet.

Selv om medlemsstaterne, Den Europæiske Unions Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed (eu-LISA) og Kommissionen har gjort en stor indsats, er det ikke muligt at idriftsætte EES i fjerde kvartal af 2024, således som Rådet (retlige og indre anliggender) i oktober 2023 gav sin støtte til². Kommissionen har ikke modtaget alle underretninger fra medlemsstaterne i henhold til artikel 66, stk. 1, litra c), i forordningen om EES, hvilket er et retligt krav for, at EES kan idriftsættes. Selv om et stort antal medlemsstater har underrettet Kommissionen om, at de er parate til at idriftsætte EES, har visse medlemsstater tilkendegivet, at de ikke er i stand til det. Samtidig udgør en fuld idriftsættelse fra den ene dag til den anden en risikofaktor, hvad angår modstandsdygtigheden af et komplekst IT-system som EES' centrale system.

I lyset af ovenstående har de interessenter, der er involveret i driften af EES, gjort det klart, at der forud for indførelsen af nye procedurer ved de ydre grænser bør være en tilpasningsperiode for de nationale myndigheder og de rejsende for derved at øge graden af sikkerhed. En fuldstændig idriftsættelse af et nyt stort IT-system ved alle grænseovergangsteder, hvor der er behov for tekniske tilpasninger i realtid, kan udgøre en risiko for så vidt angår sikre og gnidningsløse rejser, navnlig i områder, hvor den eksisterende infrastruktur, manglende plads eller andre begrænsninger allerede skaber udfordringer. Disse udfordringer forværres af forskellene mellem medlemsstaterne med hensyn til udrulningen af

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2226 af 30. november 2017 om oprettelse af et ind- og udrejsesystem til registrering af ind- og udrejseoplysninger og oplysninger om nægtelse af indrejse vedrørende tredjelandstatsborgere, der passerer medlemsstaternes ydre grænser, om fastlæggelse af betingelserne for adgang til ind- og udrejsesystemet til retshåndhævelsesformål og om ændring af konventionen om gennemførelse af Schengenaføtalen og forordning (EF) nr. 767/2008 og (EU) nr. 1077/2011 (EUT L 327 af 9.12.2017, s. 20, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2017/2226/2021-08-03>).

² Gennemførelsen af interoperabilitet, der involverer EES som det første system, efterfulgt af ETIAS, ECRIS-TCN, det nye Eurodac og det reviderede VIS, og den samtidige gennemførelse af interoperabilitetsforordningerne følger en køreplan, som var blevet revideret på grund af de vanskeligheder, der var opstået.

EES, som skyldes de mange forskelligartede grænseovergangssteder og forskellige tilgange til automatisering og anvendelse af nye teknologier.

EES-forordningen giver imidlertid kun mulighed for fuld idriftsættelse, hvilket kræver, at alle medlemsstaterne begynder at anvende EES fuldt ud og samtidigt på alle rejsende, der er omfattet af EES-registrering, ved alle deres grænseovergangssteder ved de ydre grænser. Den giver ikke mulighed for en tilpasningsperiode.

I betragtning af ovenstående synes målene for EES at kunne nås mere effektivt og med større sikkerhed, hvis der indføres en vis fleksibilitet ved idriftsættelsen af systemet. Med henblik herpå anses det for nødvendigt at vedtage en forordning, der muliggør en gradvis idriftsættelse i en begrænset periode. Dette forslag til forordning fraviger EES-forordningen i det omfang, det er nødvendigt for at muliggøre en gradvis idriftsættelse. Derved vil den indsats, som både eu-LISA og medlemsstaterne har gjort, ikke være forgæves og samtidig opfyldes målene for EES om at modernisere forvaltningen af de ydre grænser og bidrage til Den Europæiske Unions interne sikkerhed.

Desuden indeholder forslaget til forordning en fleksibel tilgang, der imødekommer medlemsstaternes forskellige behov. Det gør det muligt for dem, der ønsker at gennemføre EES gradvist, at gøre det, samtidig med at andre kan påbegynde driften fuldt ud fra dag ét. Det skal dog bemærkes, at de fulde fordele ved EES først vil kunne opnås, når alle medlemsstaterne anvender systemet fuldt ud.

Med dette forslag indføres der også foranstaltninger, der sætter medlemsstaterne i stand til effektivt at håndtere ekstraordinære omstændigheder såsom tekniske problemer eller perioder med høj rejseaktivitet. For at afbøde disse risici kan medlemsstaterne i det tidsrum, hvor der sker en gradvis idriftsættelse, helt eller delvist suspendere anvendelsen af systemet i en kort periode. Denne mekanisme vil også blive opretholdt i en begrænset periode efter fuld idriftsættelse.

I forbindelse med udvekslinger på ekspertniveau og teknisk niveau samt i eu-LISA's bestyrelse har de fleste medlemsstater givet udtryk for deres støtte til en gradvis idriftsættelse, og de har anerkendt, at det vil muliggøre en bedre gennemførelse af de nye regler for EES ved de ydre grænser. Den gradvise tilgang er også blevet hilst velkommen af de fleste transportvirksomheder og operatører af infrastruktur ved grænseovergangssteder på et særligt møde med disse interessenter. Medlemsstaterne bør sikre passende koordinering med operatørerne af infrastrukturen ved de grænseovergangssteder, hvor EES udrulles. Medlemsstaterne bør sikre gennemsigtighed med hensyn til udrulningen af EES ved deres grænseovergangssteder ved de ydre grænser og sikre, at både transportvirksomheder og rejsende effektivt informeres om foranstaltningerne.

- **Formål med forslaget**

Det overordnede formål med dette forslag følger af de traktatbaserede mål om at forbedre forvaltningen af Schengenområdet ydre grænser yderligere ved hurtigst muligt at begynde at anvende de harmoniserede EES-regler for grænseoverskridende bevægelser og dermed bidrage til Den Europæiske Unions interne sikkerhed.

Med dette initiativ skabes grundlaget for en gradvis idriftsættelse af EES med en fravigelse af visse bestemmelser i EES-forordningen og forordning (EU) 2016/399³ ("Schengengrænsekodeksen"), som kræver, at medlemsstaterne anvender systemet fuldt ud.

Det overordnede formål med forslaget er at lette operationaliseringen af EES-forordningen og dermed sætte medlemsstaterne i stand til rettidigt og effektivt at nå de mål for systemet, der er fastsat i EES-forordningen.

De specifikke formål med forslaget er følgende:

1. at give medlemsstaterne fleksibilitet til at begynde at anvende EES på grundlag af, hvor parate de er, i overensstemmelse med EES' høje standarder for anvendelse af teknologisk avanceret udstyr til indsamling af oplysninger
1. at lette de tekniske og operationelle tilpasninger i den første periode af driften af EES ved at gøre det muligt at udrulle systemet gradvist
2. bedre at forvalte og undgå potentielle lange ventetider ved de ydre grænser
3. at forbedre den nuværende situation ved at sikre, at slutbrugere såsom grænsevagter, immigrationsmyndigheder, visummyndigheder og retshåndhævende myndigheder har adgang til de mest ajourførte oplysninger om rejsendes identitet, selv om de oplysninger, der er registreret i systemet, er ufuldstændige på grund af den gradvise udrulning af EES
4. at sikre, at der findes løsninger, der gør det muligt for medlemsstaterne at håndtere de uventede situationer, der kan opstå efter idriftsættelsen af EES, for at undgå forstyrrelser ved de ydre grænser og lange ventetider
5. at gøre det muligt for de nationale myndigheder, rejsende og transportvirksomheder at tilpasse sig de nye grænseforvaltningsprocedurer og -teknologier
6. at bevare de store investeringer, der er foretaget, navnlig i infrastruktur, udstyr og menneskelige ressourcer, som forberedelse til idriftsættelsen af EES.

• **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

EU's nuværende retlige ramme på dette område består af EU-lovgivning om kontrol ved de ydre grænser. Den foreslåede lovgivning bidrager også til at nå de mål, der er fastsat i Schengengrænsekodeksen og konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen⁴.

Forslaget er i overensstemmelse med reglerne i den generelle forordning om databeskyttelse⁵.

Forordningen er i fuld overensstemmelse med den eksisterende retlige ramme for databeskyttelse. Den indeholder målrettede midlertidige fravigelser af EES-forordningen og

³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeksen) (EUT L 77 af 23.3.2016, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/399/2024-07-10>).

⁴ Konvention om gennemførelse af Schengenaftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser (EFT L 239 af 22.9.2000, s. 19, ELI: <http://data.europa.eu/eli/convention/2000/922/oj>).

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/2016-05-04>).

Schengengrænsekodeksen, som er nødvendige for at muliggøre en gradvis idriftsættelse af EES.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Den gradvise idriftsættelse af EES vil være i overensstemmelse med anvendelsen af visuminformationssystemet (VIS) og det fremtidige europæiske system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS) samt med de fremtidige interoperabilitetskomponenter, der udvikles af eu-LISA, nemlig den europæiske søgeportal, den fælles biometriske matchtjeneste, det fælles identitetsregister og multiidentitetsdetektoren⁶. En revideret integreret planlægning af ETIAS og af alle interoperabilitetskomponenterne vil blive drøftet og aftalt mellem Kommissionen, medlemsstaterne og eu-LISA i lyset af den forventede idriftsættelse af EES.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

- **Retsgrundlag**

Ved denne forordning fastsættes der en midlertidig fravigelse af visse bestemmelser i EES-forordningen og Schengengrænsekodeksen, som blev vedtaget på grundlag af henholdsvis artikel 77, stk. 2, litra b), og d), artikel 87, stk. 2, litra a), og artikel 77, stk. 2, litra b) og e), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). Dette forslag til forordning bør vedtages på grundlag af de samme bestemmelser i TEUF som EES-forordningen.

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

I overensstemmelse med nærhedsprincippet må der kun handles på EU-plan, hvis de forventede mål ikke kan opfyldes af medlemsstaterne alene.

Formålet med den foreslåede forordning er at muliggøre gennemførelsen af reglerne i EES-forordningen. En gradvis idriftsættelse af et fælles informationssystem med harmoniserede regler og frister kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne alene. Der er behov for en indsats på EU-plan for at sikre en gradvis idriftsættelse af EES.

- **Proportionalitetsprincippet**

Forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union, fordi det ikke går ud over, hvad der er nødvendigt for at nå de fastlagte mål.

Med forslaget til forordning foretages der navnlig en begrænset fravigelse af EES-forordningen og Schengengrænsekodeksen med det formål at muliggøre en gradvis idriftsættelse af EES.

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/817 af 20. maj 2019 om fastsættelse af en ramme for interoperabilitet mellem EU-informationssystemer vedrørende grænser og visum og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2008, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1726 og (EU) 2018/1861, Rådets beslutning 2004/512/EF og Rådets afgørelse 2008/633/RIA (EUT L 135 af 22.5.2019, s. 27, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/817/2024-04-25>).

- **Valg af instrument**

Målene for dette forslag kan bedst nås ved hjælp af en forordning. Det vil sikre, at bestemmelserne anvendes direkte, og sikre en ensartet og sammenhængende tilgang i hele Schengenområdet. Det er særlig vigtigt, da den foreslåede forordning fraviger EES-forordningen, som opretter et centralt system for medlemsstaternes samarbejde og fastsætter regler om ind- og udrejsekontrol, og som fastsætter regler om ind- og udrejsekontrol, og Schengengrænsekodeksen. Da forslaget til forordning har til formål at indføre ensartede forpligtelser for medlemsstaterne og transportvirksomhederne, er det det rette instrument til at nå målene for dette initiativ en forordning.

3. **RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER**

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

Ikke relevant.

- **Høringer af interesserede parter**

Ikke relevant.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

I forslaget tages der behørigt hensyn til resultaterne af en omfattende høringsproces under udformningen og udviklingen af EES. Denne proces omfattede drøftelser med IT-eksperter, politiske eksperter, operationelle og juridiske eksperter fra medlemsstaterne og eu-LISA inden for rammerne af eu-LISA's rådgivende gruppe, eu-LISA's programstyringsråd, eu-LISA's bestyrelse og Udvalget for Intelligente Grænser. Der fandt også drøftelser sted med interessenter og i Rådet.

- **Konsekvensanalyse**

Forslaget har til formål at indføre en begrænset fravigelse af EES-forordningen og Schengengrænsekodeksen for at sikre en gradvis idriftsættelse af EES. I betragtning af det politiske mål findes der ingen andre politiske løsningsmodeller. Der bør derfor ikke foretages en konsekvensanalyse, og der er heller ikke behov herfor.

Konsekvensanalyserne for EES blev gennemført fra 2008 og udgjorde sammen med høringen af interesserede parter og drøftelserne i Rådet og Europa-Parlamentet grundlaget for en detaljeret konsekvensanalyse udarbejdet af Kommissionen, som ledsagede forslaget om EES-forordningen⁷. I konsekvensanalysen blev der fokuseret på de helt centrale behov inden for grænseforvaltning, der skal opfyldes med oprettelsen af ind- og udrejsesystemet. De vigtigste forpligtelser, der er fastsat, er som følger: i) forbedring af kvaliteten af ind- og udrejsekontrollen, ii) sikring af en pålidelig identifikation af enkeltpersoner og iii) styrkelse af den interne sikkerhed og bekæmpelse af terrorisme og grov kriminalitet. Disse behov vil først blive opfyldt, når EES idriftsættes.

- **Målrettet regulering og forenkling**

Ikke relevant.

⁷ SWD(2016) 114 final, SWD(2016) 115 final og SWD(2016) 116 final.

- **Grundlæggende rettigheder**

I forslaget tages der fuldt ud hensyn til de grundlæggende rettigheder og principper i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. De foreslåede foranstaltninger tager navnlig hensyn til chartrets artikel 6, der beskytter den grundlæggende ret til frihed og sikkerhed, chartrets artikel 7, der beskytter enhver grundlæggende ret til respekt for sit privatliv og familieliv, og artikel 8 om den grundlæggende ret til beskyttelse af personoplysninger. De foreslåede foranstaltninger er også i overensstemmelse med artikel 16 i TEUF, som garanterer enhver retten til beskyttelse af sine personoplysninger.

Forslaget ændrer ikke de strenge regler for adgang til EES og de nødvendige garantier, der er fastsat i EES-forordningen, herunder beskyttelse af personoplysninger som en grundlæggende rettighed og retten til oplysninger.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Dette forslag har ingen virkninger for Unionens budget

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Programmet for overvågning af den foreslåede forordnings output, resultater og virkning følger det program, der er fastsat i EES-forordningens artikel 72.

Desuden giver en konsistent mekanisme baseret på udrulningsplaner og rapporteringsforpligtelser mulighed for beslutningstagning og overordnet overvågning før og under den gradvise idriftsættelse. De udrulningsplaner, der er udarbejdet på centralt og nationalt plan, er resultatet af et tæt samarbejde mellem medlemsstaterne, eu-LISA og Kommissionen.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Forslaget består af de blokke, der beskrives nedenfor.

- **Idriftsættelse i faser (artikel 1, 2 og 4)** Medlemsstaterne vil gradvist påbegynde idriftsættelsen af EES, idet de vil begynde med at registrere mindst 10 % af de anslåede grænsepassager og nå op på fuld registrering af alle personer inden udgangen af perioden med gradvis idriftsættelse. Afslag på indrejse vil blive registreret ved de grænseovergangssteder, hvor EES anvendes. Medlemsstaterne vil have mulighed for at fremskynde gennemførelsen på nationalt plan eller idriftsætte EES fuldt ud. Europol vil også begynde at anvende EES fra den gradvise idriftsættelses første dag.
- **Udrulningsplaner, overvågning og rapportering (artikel 3):** Detaljerne for den gradvise idriftsættelse på centralt og nationalt plan vil blive fastsat i eu-LISA's og medlemsstaternes udrulningsplaner efter høring af Kommissionen. Medlemsstaterne vil forelægge månedlige statusrapporter for Kommissionen og eu-LISA. Hvis en medlemsstat beslutter at påbegynde driften af EES fuldt ud, skal udrulningsplanen udelukkende indeholde en forklaring af dette valg.
- **Midlertidige regler om fravigelse af EES-forordningen og Schengengrænsekodeksen (artikel 5)** Indtil udgangen af perioden med den gradvise idriftsættelse vil det fortsat være obligatorisk at stemple rejsedokumenter for alle

personer, der er omfattet af EES. De steder, hvor EES anvendes, vil medlemsstaterne registrere oplysninger om rejsende fra deres rejsedokumenter. Medlemsstaterne kan gradvist registrere biometriske data. De myndigheder, der får adgang til de oplysninger, der er blevet registreret i EES, i perioden med gradvis idriftsættelse af EES, skal anse stempler for at have forrang for de oplysninger, der er registreret i EES. Interoperabiliteten mellem EES og VIS vil blive anvendt ved de grænseovergangssteder, hvor ESS er idriftsat. Der vil blive set bort fra de mulige konsekvenser af oplysningerne fra den automatiske beregningsmekanisme om den maksimale resterende varighed af det tilladte ophold. Identitetskontrol og tidligere registrering af tredjelandstatsborgere vil kun finde sted ved de grænseovergangssteder, hvor EES anvendes med biometriske funktioner. Webstedet, oplysningskampagnen og skabelonen med oplysninger til rejsende vil blive tilpasset for at afspejle den gradvise idriftsættelse. For at sikre sammenhæng på tværs af EU's retlige instrumenter og en klar anvendelse af reglerne vil visse bestemmelser i EES-forordningen og Schengengrænsekodeksen blive suspenderet under den gradvise idriftsættelse af EES.

- **Adgang til oplysninger i EES (artikel 6)** De relevante myndigheder bør tage hensyn til, at de oplysninger, der er blevet registreret i EES under den gradvise idriftsættelse af systemet, kan være ufuldstændige. Oplysninger, der er blevet registreret i EES i perioden med gradvis idriftsættelse, vil ikke blive anvendt til risikoanalyse og sårbarhedsvurderinger af Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning. Anvendelsen af flere EES-funktioner, der kræver ensartet anvendelse af systemet i alle medlemsstaterne, vil blive suspenderet under den gradvise idriftsættelse. Transportvirksomheder må først begynde at benytte webtjenesten 90 dage efter starten på perioden med gradvis idriftsættelse.
- **Suspension af EES (artikel 7)** I ekstraordinære tilfælde, hvor der opstår fejl i EES' centrale system, de nationale systemer eller kommunikationsinfrastrukturen, eller hvor der opstår uforholdsmæssigt lange ventetider ved grænserne, kan medlemsstaterne beslutte ikke at registrere oplysninger (fuldstændig suspension) eller ikke at registrere biometriske oplysninger (delvis suspension). Under ekstraordinære omstændigheder, der fører til en så intensiv trafik, at ventetiden ved grænserne bliver for lang, vil en delvis suspension være mulig i en begrænset periode efter afslutningen af den gradvise idriftsættelse.
- **Ikrafttræden og anvendelse (artikel 8)** I forslaget fastsættes der tre anvendelsesfaser: i) Det forberedende arbejde i forbindelse med udrulningsplanerne, der er omhandlet i artikel 3, iværksættes senest på datoen for dette forordningsforslags ikrafttræden, ii) perioden for den gradvise idriftsættelse begynder fra den dato, der er fastsat af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 66, stk. 1, i EES-forordningen, efter at Kommissionen har modtaget alle de i artikel 66, stk. 1, litra c), i EES-forordningen omhandlede underretninger fra medlemsstaterne, og iii) den periode, hvori nogle af de fravigelser, der gælder for anvendelsen af overgangsperioden og overgangsforanstaltningerne, adgangen til og anvendelsen af ufuldstændige sagsmapper og transportvirksomhedernes forpligtelse til at kontrollere stempler i rejsedokumenter, jf. artikel 6, og suspensionsmekanismen, jf. artikel 7, finder anvendelse, vil blive forlænget. Medlemsstaternes underretninger i henhold til artikel 66, stk. 1, litra c), i forordningen om EES bør ses i lyset af den gradvise idriftsættelse. Ved hjælp af disse underretninger bekræfter medlemsstaterne, at de er i stand til at anvende EES. Dette indebærer imidlertid ikke, at alle

grænseovergangssteder skal være fuldt ud klar og udstyret fra starten af den gradvise idriftsættelse.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING**om midlertidig fravigelse af visse bestemmelser i forordning (EU) 2017/2226 og forordning (EU) 2016/399 for så vidt angår den gradvise idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 77, stk. 2, litra b) og d), og artikel 87, stk. 2, litra a),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure¹, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 66, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2226² om oprettelse af ind- og udrejsesystemet ("EES") skal Kommissionen fastsætte datoen for EES' idriftsættelse, forudsat at visse betingelser er opfyldt.
- (2) Kommissionen har imidlertid ikke modtaget alle underretninger som omhandlet i artikel 66, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/2226, som er en af betingelserne for at træffe afgørelse om idriftsættelsen af EES.
- (3) Forordning (EU) 2017/2226 giver kun mulighed for fuld idriftsættelse, hvilket kræver, at alle medlemsstaterne begynder at anvende EES fuldt ud på alle tredjelandsstatsborgere, der er omfattet af EES-registrering, og anvender EES samtidigt ved alle deres grænseovergangssteder.
- (4) For at give medlemsstaterne den nødvendige fleksibilitet til at begynde at anvende EES på grundlag af, hvor parate de er, og lette de tekniske og operationelle tilpasninger, når de påbegynder driften af EES, er det nødvendigt at fastsætte regler for en gradvis idriftsættelse af EES. For at sikre, at disse tilpasninger afspejler potentielle rejsestrømme og sæsonbestemte spidsbelastninger, bør en sådan gradvis idriftsættelse vare 180 kalenderdage.
- (5) For at muliggøre en gradvis idriftsættelse af EES er det derfor nødvendigt at fravige visse bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2226 og

¹ [placeholder] Europa-Parlamentets holdning af [date to be added after agreement] og Rådets afgørelse af [date to be added after agreement].

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2226 af 30. november 2017 om oprettelse af et ind- og udrejsesystem til registrering af ind- og udrejseoplysninger og oplysninger om nægtelse af indrejse vedrørende tredjelandsstatsborgere, der passerer medlemsstaternes ydre grænser, om fastlæggelse af betingelserne for adgang til ind- og udrejsesystemet til retshåndhævelsesformål og om ændring af konventionen om gennemførelse af Schengenafreden og forordning (EF) nr. 767/2008 og (EU) nr. 1077/2011 (EUT L 327 af 9.12.2017, s. 20, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2017/2226/oj>).

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399³ ("Schengengrænsekodeksen"). Andre regler i forordning (EU) 2017/2226, som ikke berøres af nærværende forordning, finder anvendelse som fastsat i nævnte forordning. Navnlig gælder det, at de oplysninger, der registreres i EES under den gradvise idriftsættelse, skal overholde reglerne i forordning (EU) 2017/2226, og anses for at være pålidelige og nøjagtige.

- (6) Medlemsstaterne bør ved et eller flere grænseovergangssteder gradvist begynde at anvende EES til ved ind- og udrejse at registrere oplysninger om de tredjelandstatsborgere, der er omfattet af EES-registrering. Hvis det er muligt og relevant, bør medlemsstaterne gennemføre dette for en kombination af grænseovergangssteder ved luft-, land- og søgrænser. For at sikre en kontrolleret idriftsættelse af EES og for bedre at kunne forvalte og undgå potentielle lange ventetider ved grænserne bør medlemsstaterne, hvor det er relevant, gradvist anvende alle EES' funktioner og gradvist registrere oplysninger om alle de tredjelandstatsborgere, der er omfattet af EES-registrering. For at sikre en koordineret tilgang bør den gradvise idriftsættelse gennemføres i faser, for hvilke der skal fastsættes minimumskrav, som medlemsstaterne skal opfylde. Medlemsstaterne vil have mulighed for at fremskynde gennemførelsen på nationalt plan eller påbegynde driften af EES fuldt ud fra begyndelsen af den gradvise idriftsættelse.
- (7) For at fremme en gnidningsløs udrulning af EES bør Den Europæiske Unions Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed (eu-LISA) udarbejde en overordnet udrulningsplan med henblik på at vejlede medlemsstaterne og EU-agenturerne om planlægningen og gennemførelsen af udrulningen af EES under den gradvise idriftsættelse, og agenturet bør forelægge den for Kommissionen, medlemsstaterne og EU-agenturerne. Denne plan bør for hver udrulningsfase omfatte det centrale systems kapacitetsgrænser som angivet af eu-LISA. Medlemsstaternes beslutninger om at påbegynde eller fremskynde idriftsættelsen bør tage hensyn til det centrale systems kapacitet som skitseret i den overordnede udrulningsplan.
- (8) For at fremme en gnidningsløs udrulning af EES bør medlemsstaterne udarbejde nationale udrulningsplaner i samråd med Kommissionen og eu-LISA. For hver fase af den gradvise idriftsættelse af EES bør de nationale udrulningsplaner indeholde oplysninger om de fastsatte tærskler og krav, navnlig: i) den dato, hvorfra EES vil være i drift ved hvert grænseovergangssted ii) procentdelen af det anslåede antal grænsepassager, der skal registreres i EES, ud af det samlede antal tredjelandstatsborgere, der er omfattet af EES-registrering, og iii) hvor det er relevant, de biometriske funktioner, der skal anvendes ved hvert udvalgt grænseovergangssted. Ved udarbejdelsen af deres respektive nationale udrulningsplaner opfordres medlemsstaterne til på passende vis at koordinere med operatørerne af infrastrukturen ved grænseovergangsstederne. For at overvåge overholdelsen af den gradvise idriftsættelse bør medlemsstaterne forelægge Kommissionen og eu-LISA månedlige rapporter om gennemførelsen af deres udrulningsplaner. Sådanne månedlige rapporter bør om nødvendigt indeholde korrigerende foranstaltninger for at sikre overholdelse af den gradvise idriftsættelse.

³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) (EUT L 77 af 23.3.2016, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/399/oj>).

- (9) På grund af den gradvise idriftsættelse af EES, og da de oplysninger, der er registreret i EES, muligvis er ufuldstændige, bør tredjelandstatsborgeres rejsedokumenter systematisk stemples ved ind- og udrejse under den gradvise idriftsættelse af EES. De nationale myndigheder bør tage hensyn til, at registreringer af ind- og udrejser eller af nægtelser af indrejse muligvis er ufuldstændige, og bør anse stempler for at have forrang for de oplysninger, der er registreret i EES. Når de nationale myndigheder giver tredjelandstatsborgere oplysninger om den maksimale resterende varighed af deres tilladte ophold, bør de desuden basere deres vurdering på stemplerne i rejsedokumenterne. De oplysninger, der er registreret i EES, bør have forrang, hvis der mangler et stempel.
- (10) I betragtning af at de oplysninger, der registreres i EES under den gradvise idriftsættelse af EES, kan være ufuldstændige, bør de nationale myndigheder ikke tage hensyn til resultaterne fra den automatiske beregningsmekanisme om den maksimale resterende varighed af det tilladte ophold for tredjelandstatsborgere, der er registreret i EES. Tilsvarende bør de nationale myndigheder, når de udfører deres opgaver, ikke tage hensyn til den automatiske mekanisme for at fastslå eller markere manglen på udrejseregistreringer efter datoen for udløbet af et tilladt ophold eller til de registreringer, i henhold til hvilke den maksimale varighed af det tilladte ophold er overskredet, og på grundlag af hvilke der genereres lister over personer, der er blevet identificeret som personer, hvis tilladelse til ophold er udløbet.
- (11) For at give medlemsstaterne den fornødne tid til at tilpasse sig til EES i de første 60 kalenderdage efter den gradvise idriftsættelse bør det ikke være obligatorisk at anvende biometriske funktioner ved grænseovergangsstederne. Senest den 90. kalenderdag efter den gradvise idriftsættelse bør medlemsstaterne anvende EES med biometriske funktioner ved mindst halvdelen af deres grænseovergangssteder. Forelæggelse af biometriske oplysninger bør ikke være en indrejsebetingelse for tredjelandstatsborgere, der er omfattet af EES-registrering, ved de grænseovergangssteder, hvor EES anvendes uden biometriske funktioner.
- (12) For at imødekomme behovet for gradvist at udrulle EES med biometriske funktioner ved visse grænseovergangssteder bør den biometriske verifikation af tredjelandstatsborgere, der er omfattet af EES-registrering, kun foretages ved de grænseovergangssteder, hvor EES anvendes med biometriske funktioner.
- (13) For at sikre sammenhæng, hvad angår interoperabiliteten mellem visuminformationssystemet (VIS), der blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2008⁴, og EES bør der kun være direkte adgang til VIS ved de grænseovergangssteder, hvor EES ikke anvendes. Ved de grænseovergangssteder, hvor EES anvendes, bør grænsemyndighederne gøre brug af interoperabiliteten mellem EES og VIS.
- (14) Tredjelandstatsborgere, hvis oplysninger skal registreres i EES, bør informeres om deres rettigheder og forpligtelser i forbindelse med behandlingen af deres oplysninger i form af en skabelon, jf. artikel 50, stk. 5, i forordning (EU) 2017/2226. I de oplysninger, der skal gives til tredjelandstatsborgere, der er omfattet af EES-registrering,, bør der henvises til den gradvise idriftsættelse af EES.

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2008 af 9. juli 2008 om visuminformationssystemet (VIS) og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om visa til kortvarigt ophold (VIS-forordningen) (EUT L 218 af 13.8.2008, s. 60, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2008/767/oj>).

Tredjelandstatsborgere bør i skabelonen informeres om deres forpligtelse til at afgive biometriske oplysninger ved de grænseovergangssteder, hvor det udgør en betingelse for at få indrejse. De bør i skabelonen gøres opmærksom på konsekvenserne af ikke at afgive biometriske data. De bør i skabelonen informeres om, at det ikke vil være muligt for dem at kontrollere den resterende varighed af det tilladte ophold på automatisk vis.

- (15) For at afspejle den gradvise idriftsættelse af EES bør Kommissionen foretage relevante ajourføringer på EES' websted.
- (16) Målet om at gøre tredjelandstatsborgere bevidste om deres specifikke rettigheder og forpligtelser kan bedst nås, hvis medlemsstaterne tilpasser gennemførelsen af kampagnen efter, hvordan EES vil fungere ved de af deres grænser, hvor EES anvendes, jf. artikel 4 i forordning (EU) 2017/2226. Det informationsmateriale, som Kommissionen har udarbejdet med støtte fra medlemsstaterne i forbindelse med artikel 51 i forordning (EU) 2017/2226, bør derfor tilpasses med henblik på gennemførelse af den oplysningskampagne, der ledsager den gradvise idriftsættelse.
- (17) Under den gradvise idriftsættelse af EES vil webtjenesten ikke gøre det muligt for tredjelandstatsborgere elektronisk at kontrollere den nøjagtige varighed af deres tilladte ophold.
- (18) Denne forordning berører ikke de forpligtelser, der påhviler luftfartsselskaber, søtransportvirksomheder og internationale transportvirksomheder, der transporterer grupper til lands med bus, jf. artikel 26, stk. 1, i konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen⁵ og Rådets direktiv 2001/51/EF⁶. I den forbindelse bør transportvirksomhederne kontrollere stemplerne i rejsedokumenter. For at sikre en effektiv kommunikation med transportvirksomheder om den forskelligartede anvendelse af EES ved grænseovergangsstederne, som i sidste ende er til gavn for de rejsende, er det afgørende, at medlemsstaterne er åbne omkring udrulningen af EES ved deres grænseovergangssteder.
- (19) Artikel 22 i forordning (EU) 2017/2226 og artikel 12a i forordning (EU) 2016/399 indeholder bestemmelser om en overgangsperiode og overgangsforanstaltninger vedrørende idriftsættelsen af EES. Det er nødvendigt at fravige disse bestemmelser for at sikre, at overgangsperioden og overgangsforanstaltningerne først finder anvendelse fra afslutningen af den gradvise idriftsættelse. Fravigelsen bør ophøre med at finde anvendelse 5 år og 180 kalenderdage efter den dato, som Kommissionen har fastsat i overensstemmelse med artikel 66, stk. 1, i forordning (EU) 2017/2226
- (20) For at sikre, at de nationale myndigheder og EU-agenturerne i forbindelse med udførelsen af deres opgaver undgår at træffe afgørelser udelukkende på grundlag af de oplysninger, der er registreret i EES, bør de tage hensyn til, at de individuelle sagsmapper i EES kan indeholde ufuldstændige datasæt. Denne fravigelse bør ophøre med at finde anvendelse 5 år efter den dato, der er fastsat af Kommissionen i

⁵ Konvention om gennemførelse af Schengenaftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser ("konventionen om gennemførelsen af Schengenaftalen") (EFT L 239 af 22.9.2000, s. 19, ELI: <http://data.europa.eu/eli/convention/2000/922/oj>).

⁶ Rådets direktiv 2001/51/EF af 28. juni 2001 om fastsættelse af supplerende bestemmelser til artikel 26 i konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen af 14. juni 1985 (EFT L 187 af 10.7.2001, s. 45, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2001/51/oj>).

overensstemmelse med artikel 66, stk. 1, i forordning (EU) 2017/2226 for at afspejle den 5-årige lagringsperiode for datasæt, for hvilke udrejseregistreringen mangler, jf. nævnte forordnings artikel 34, stk. 3.

- (21) Når medlemsstaterne sikrer overholdelsen af bestemmelserne i forordning (EU) 2017/2226 om ændring af oplysninger og sletning af oplysninger før tid, bør de supplere de ufuldstændige oplysninger i det omfang, det er muligt som følge af den begrænsede tilgængelighed af de datasæt, der er blevet registreret i EES under den gradvise idriftsættelse.
- (22) Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning bør afholde sig fra at anvende oplysninger, der er blevet registreret i EES under den gradvise idriftsættelse, til at foretage risikoanalyser og sårbarhedsvurderinger, fordi oplysningerne er ufuldstændige, hvilket kan føre til vildledende risiko- og sårbarhedsvurderinger.
- (23) For at sikre en effektiv forvaltning af de ydre grænser under den gradvise idriftsættelse af EES ved de grænseovergangssteder, hvor EES ikke anvendes, bør ind- og udrejsekontrollen foretages i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/399 i den affattelse, som finder anvendelse [dagen før den dato, fra hvilken EES skal idriftsættes, som fastsat af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 66, stk. 1, i forordning (EU) 2017/2226]. Ved de grænseovergangssteder, hvor EES anvendes, bør der foretages ind- og udrejsekontrol i overensstemmelse med forordning (EU) 2017/2226 og Schengengrænsekodeksen. Der bør dog gælde specifikke fravigelser af disse forordninger for så vidt angår kontrol ved de grænseovergangssteder, hvor EES anvendes uden biometriske funktioner, for at muliggøre en gradvis idriftsættelse. Det bør ske, uden at det berører kontrollen af visumindehavere ved hjælp af fingeraftryk i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 787/2008.
- (24) For at muliggøre en effektiv tilpasning af de tekniske og organisatoriske ordninger under den gradvise idriftsættelse af EES i hver medlemsstat og for at håndtere ekstraordinære tilfælde, hvor der opstår fejl i EES' centrale system, de nationale systemer eller kommunikationsinfrastrukturen, eller hvor der opstår uforholdsmæssigt lange ventetider ved grænserne, bør medlemsstaterne have mulighed for helt eller delvist at suspendere driften af EES ved visse grænseovergangssteder. I tilfælde af delvis suspension bør registreringen af biometriske oplysninger i EES suspenderes. I tilfælde af fuldstændig suspension bør der ikke registreres oplysninger i EES. For at afbøde yderligere risici i forbindelse med udrulningen af EES med biometriske funktioner bør medlemsstaterne under ekstraordinære omstændigheder, der fører til en så intensiv trafik, at ventetiderne ved grænserne bliver uforholdsmæssigt lange, have mulighed for at suspendere registreringen af biometriske oplysninger i EES efter afslutningen af den gradvise idriftsættelse. En sådan suspension bør være mulig i en begrænset periode på 60 dage efter afslutningen af den gradvise idriftsættelse af EES og bør forlænges med 60 dage, hvis mindre end 80 % af de individuelle sagsmapper, der er blevet registreret i EES under den gradvise idriftsættelse af EES, indeholder biometriske oplysninger.
- (25) eu-LISA bør udarbejde rapporter om statistikkerne over anvendelsen af systemet, som bør tjene til at evaluere systemets resultater, vurdere medlemsstaternes overholdelse af udrulningsplanerne, kortlægge områder, der kan forbedres, overvåge overholdelsen af den gradvise idriftsættelse af EES og støtte beslutningstagningen vedrørende systemets videre udvikling og optimering.
- (26) Det forberedende arbejde i forbindelse med udrulningsplanerne bør iværksættes senest på datoen for denne forordnings ikrafttræden. Den gradvise idriftsættelse bør finde

anvendelse fra den dato, der fastsættes af Kommissionen i overensstemmelse med EES-forordningens artikel 66, stk. 1. Da nærværende forordning indeholder bestemmelser om midlertidige fravigelser, bør den ophøre med at finde anvendelse 180 kalenderdage efter den dato, som Kommissionen har fastsat i overensstemmelse med artikel 66, stk. 1, i forordning (EU) 2017/2226. Reglerne om fravigelse i forbindelse med anvendelse af overgangsperioden og overgangsforanstaltningerne, adgang til oplysninger i EES, transportvirksomheders kontrol af stempler i rejsedokumenter og suspension af EES bør dog finde anvendelse i en begrænset periode efter afslutningen af den gradvise idriftsættelse.

- (27) Målet for denne forordning, der giver mulighed for fravigelse af forordning (EU) 2017/2226 og forordning (EU) 2016/299 for at sikre en gradvis idriftsættelse af EES, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af foranstaltningens omfang og virkninger bedre nås på EU-plan. Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (28) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Inden seks måneder efter at Rådet har truffet foranstaltning om denne forordning til udbygning af Schengenreglerne, træffer Danmark afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne forordning i sin nationale lovgivning, jf. artikel 4 i protokollen.
- (29) Denne forordning udgør ikke en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF. Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.
- (30) For så vidt angår Island og Norge, udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra A, i Rådets afgørelse 1999/437/EF.
- (31) For så vidt angår Schweiz, udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra A, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF.
- (32) For så vidt angår Liechtenstein, udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra A, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/350/EU.

- (33) For så vidt angår Cypern, udgør bestemmelserne i nærværende forordning vedrørende VIS bestemmelser, der bygger på, eller som på anden måde har tilknytning til, Schengenreglerne, jf. artikel 3, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2003. Driften af EES kræver, at der gives passiv adgang til VIS. Da EES kun skal anvendes af de medlemsstater, der opfylder betingelserne vedrørende VIS ved idriftsættelsen af EES, anvender Cypern ikke EES fra idriftsættelsen. Cypern skal tilsluttes EES, så snart betingelserne for proceduren i forordning (EU) 2017/2226 er opfyldt.
- (34) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 42, stk. 1, i forordning (EU) 2018/1725 og afgav en udtalelse den [xx].
- (35) Denne forordning fastsætter strenge regler for adgang til EES såvel som de nødvendige sikkerhedsforanstaltninger for sådan adgang. Den indeholder også regler om enkeltpersoners ret til indsigt, berigtigelse, supplerende, sletning og klageadgang, navnlig retten til domstolsprøvelse og uafhængige offentlige myndigheders tilsyn med behandlingen af oplysningerne. Denne forordning overholder derfor de grundlæggende rettigheder og de principper, som anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig retten til menneskelig værdighed, forbuddet mod slaveri og tvangsarbejde, retten til frihed og sikkerhed, respekten for privatliv og familieliv, beskyttelsen af personoplysninger, retten til ikkeforskelsbehandling, børns rettigheder, ældres rettigheder, integration af mennesker med handicap samt adgangen til effektive retsmidler og til en upartisk domstol.
- (36) Denne forordning berører ikke de forpligtelser, der følger af Genèvekonventionen af 28. juli 1951 om flygtninges retsstilling, som suppleret ved New York-protokollen af 31. januar 1967 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand

Ved denne forordning fastsættes der regler om gradvis idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet (EES) ved de medlemsstaters grænser, hvor EES anvendes, jf. artikel 4 i forordning (EU) 2017/2226, og midlertidige fravigelser fra forordning (EU) 2017/2226 og forordning (EU) 2016/399.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning finder definitionerne i artikel 3, stk. 1, i forordning (EU) 2017/2226 anvendelse. Desuden forstås ved:

- a) "gradvis idriftsættelse af EES": en periode på 180 kalenderdage fra den dato, som fastsættes af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 66, stk. 1, i forordning (EU) 2017/2226
- b) "nationale myndigheder": de myndigheder, der er omhandlet i artikel 9 i forordning (EU) 2017/2226
- c) "anslået antal grænsepassager": en medlemsstats skøn over antallet af passager af grænsen til medlemsstaten foretaget af de tredjelandsstatsborgere, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1 og 2, i forordning (EU) 2017/2226, baseret på det årlige gennemsnit af det samlede antal grænsepassager af tredjelandsstatsborgere, der indrejser med henblik på et kortvarigt ophold i den

pågældende medlemsstat, beregnet for de foregående 3 år fra den anvendelsesdato, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 8, stk. 1, andet afsnit.

Artikel 3 *Udrulningsplan*

1. Den Europæiske Unions Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed (eu-LISA) forelægger senest [den 30. kalenderdag efter denne forordnings ikrafttræden] Kommissionen, medlemsstaterne og Europol en overordnet udrulningsplan for den gradvise idriftsættelse af EES under hensyntagen til de faser, der er fastsat i artikel 4. Udrulningsplanen skal indeholde vejledning om anvendelsen af EES til medlemsstaterne og Europol, herunder det centrale EES-systems kapacitetsbegrænsninger.
2. Medlemsstaterne udarbejder i samråd med Kommissionen og eu-LISA senest [den 60. kalenderdag efter denne forordnings ikrafttræden] en national udrulningsplan for den gradvise idriftsættelse af EES under hensyntagen til den overordnede udrulningsplan, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, og de faser, der er fastsat i artikel 4.
3. For hver af de faser, der er fastsat i artikel 4, skal de nationale udrulningsplaner indeholde oplysninger om de tærskler og krav, der er fastsat i nævnte artikel.
4. Fra den 30. kalenderdag efter den gradvise idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet forelægger medlemsstaterne månedlige rapporter for Kommissionen og eu-LISA om gennemførelsen af deres nationale udrulningsplaner, herunder korrigerende foranstaltninger, hvis det er nødvendigt for at opfylde forpligtelserne i artikel 4.
5. På Kommissionens anmodning forelægger eu-LISA Kommissionen de statistikker, der er nødvendige for overvågningen af de nationale udrulningsplaner, jf. artikel 63, stk. 6, i forordning (EU) 2017/2226.

Artikel 4 *Gradvis idriftsættelse*

1. Uanset artikel 66, stk. 6, i forordning (EU) 2017/2226 anvender medlemsstaterne under den gradvise idriftsættelse af EES dette system som fastsat i nærværende artikel.
2. Fra den første dag af den gradvise idriftsættelse af EES begynder hver medlemsstat at anvende EES på ind- og udrejser ved et eller flere grænseovergangssteder, hvis det er muligt og relevant, for en kombination af grænseovergangssteder ved luft-, land- og søgrænser til at registrere og lagre oplysninger om de i artikel 2, stk. 1 og 2, i forordning (EU) 2017/2226 omhandlede tredjelandsstatsborgere. Medlemsstaterne registrerer mindst 10 % af det anslåede antal grænsepassager i den pågældende medlemsstat i EES.

I de første 60 kalenderdage efter den gradvise idriftsættelse af EES kan medlemsstaterne anvende systemet uden biometriske funktioner, og de nationale myndigheder kan oprette og ajourføre individuelle sagsmapper uden biometriske oplysninger.

3. Medlemsstaterne anvender senest den 90. kalenderdag efter den gradvise idriftsættelse af EES systemet med biometriske funktioner ved mindst halvdelen af deres grænseovergangssteder. Medlemsstaterne registrerer mindst 50 % af det anslåede antal grænsepassager i den pågældende medlemsstat. De individuelle sagsmapper for de i artikel 2, stk. 1 og 2, i forordning (EU) 2017/2226 omhandlede tredjelandsstatsborgere, som er registreret i EES, skal indeholde biometriske oplysninger.
4. Medlemsstaterne anvender senest den 150. kalenderdag efter den gradvise idriftsættelse af EES systemet med biometriske funktioner ved alle deres grænseovergangssteder og registrerer fortsat mindst 50 % af det anslåede antal grænsepassager i den pågældende medlemsstat i EES.
5. Medlemsstaterne anvender senest den 170. kalenderdag efter den gradvise idriftsættelse af EES systemet med biometriske funktioner ved alle deres grænseovergangssteder og registrerer alle de i artikel 2, stk. 1 og 2, i forordning (EU) 2017/2226 omhandlede tredjelandsstatsborgere i EES.
6. Nægtelser af indrejse ved et grænseovergangssted, hvor EES anvendes, registreres i EES i overensstemmelse med artikel 18 i forordning (EU) 2017/2226. Hvis EES anvendes med biometriske funktioner, registreres nægtelser af indrejse med biometriske oplysninger. Hvis EES anvendes uden biometriske funktioner, registreres nægtelser af indrejse uden biometriske oplysninger.
7. Europol anvender fra den første dag af den gradvise idriftsættelse af EES dette system som fastsat i forordning (EU) 2017/2226.

Artikel 5

Andre fravigelser fra forordning (EU) 2017/2226 og forordning (EU) 2016/399

1. Ud over reglerne i artikel 4 finder reglerne i denne artikel anvendelse under den gradvise idriftsættelse af EES.
2. Grænsemyndighederne stempler systematisk rejsedokumenter, der tilhører de i artikel 2, stk. 1 og 2, i forordning (EU) 2017/2226 omhandlede tredjelandsstatsborgere, ved ind- og udrejse.

De stemplingsforpligtelser, der er omhandlet i artikel 42a, stk. 1, andet afsnit, og artikel 42a, stk. 2, 5 og 6, i forordning (EU) 2016/399, finder tilsvarende anvendelse i de medlemsstater, der anvender EES.
3. I forbindelse med indlæsning, ændring og sletning af og søgning i oplysninger i EES, anser de nationale myndigheder, der er kompetente med henblik på de formål, der er fastsat i artikel 23-35 i forordning (EU) 2017/2226, stempler for at have forrang for oplysninger i EES, herunder i tilfælde af uoverensstemmelse eller i de tilfælde, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 16, stk. 4. De oplysninger, der er registreret i EES, skal have forrang, hvis der mangler et stempel.
4. Hvis der ikke er et stempel i en tredjelandsstatsborgers rejsedokument, og der i EES ikke er oprettet en sagsmappe for den pågældende, som befinder sig på medlemsstaternes område, kan de nationale myndigheder formode, at tredjelandsstatsborgeren ikke opfylder eller ikke længere opfylder betingelserne for indrejse eller ophold i medlemsstaterne.

Denne formodning finder ikke anvendelse på tredjelandsstatsborgere, der kan fremlægge troværdig dokumentation uanset form for, at de har ret til fri

bevægelighed i henhold til EU-retten, at de har ret til ophold i en værtsmedlemsstat i henhold til udtrædelsesaftalen mellem EU og Det Forenede Kongerige, eller at de er i besiddelse af en opholdstilladelse eller et visum til længerevarende ophold.

Formodningen kan afkræftes, hvis tredjelandstatsborgerne fremlægger troværdig dokumentation uanset form for, at de har overholdt betingelserne vedrørende varigheden af et kortvarigt ophold.

Hvis formodningen afkræftes, udfører de nationale myndigheder en eller flere af følgende opgaver ved de grænseovergangssteder, hvor EES anvendes, i det omfang det er tilladt i henhold til nærværende forordning:

- a) om nødvendigt at oprette en individuel sagsmappe for den pågældende tredjelandstatsborger i EES
 - b) at opdatere den seneste ind- og udrejseregistrering ved at indlæse de manglende oplysninger
 - c) at slette en eksisterende sagsmappe, hvis der skal foretages en sådan sletning i henhold til artikel 35 i forordning (EU) 2017/2226.
5. Grænsemyndighederne gør kun brug af interoperabiliteten mellem EES og VIS, jf. artikel 8, stk. 2, i forordning (EU) 2017/2226, ved de grænseovergangssteder, hvor EES anvendes. Grænsemyndighederne fortsætter med at tilgå VIS direkte:
- a) ved de grænseovergangssteder, hvor ind- og udrejsesystemet ikke anvendes
 - b) dér hvor EES suspenderes i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 7.
6. De nationale myndigheder og Europol ser bort fra følgende:
- a) resultaterne af den automatiske beregningsmekanisme, der giver oplysninger om den maksimale varighed af det tilladte ophold, jf. artikel 11 i forordning (EU) 2017/2226
 - b) den automatisk genererede liste over personer, hvis tilladelse til ophold er udløbet, og konsekvenserne heraf, jf. nævnte forordnings artikel 6, stk. 1, litra c) og h), artikel 12, stk. 3, artikel 16, stk. 4, artikel 34, stk. 3, artikel 50, stk. 1, litra i) og k), og artikel 63, stk. 1, litra e).
7. Medlemsstaternes behandlingsaktiviteter i overensstemmelse med denne forordning betragtes ikke som ulovlige eller som i uoverensstemmelse med forordning (EU) 2017/2226 i medfør af nævnte forordnings artikel 45 og 48.
8. Kontrol af tredjelandstatsborgeres identitet og tidligere registrering i henhold til artikel 23 i forordning (EU) 2017/2226 foretages for de i nævnte forordnings artikel 2, stk. 1 og 2, omhandlede tredjelandstatsborgere ved de grænseovergangssteder, hvor EES anvendes med biometriske funktioner, herunder ved hjælp af selvbetjeningssystemer, hvis sådanne findes.
9. Ud over de specifikke oplysninger, der er omhandlet i artikel 50, stk. 5, i forordning (EU) 2017/2226, og som medlemsstaterne skal tilføje i skabelonen med oplysninger til tredjelandstatsborgere om behandlingen af deres personoplysninger i EES, skal medlemsstaterne tilføje følgende oplysninger til den skabelon, der skal udleveres til tredjelandstatsborgere på tidspunktet for oprettelsen af den pågældende persons individuelle sagsmappe:

"Ind- og udrejsesystemet er gradvist ved at blive udrullet. I denne udrulningsperiode [fra ...] kan det ske, at dine personoplysninger, herunder biometriske oplysninger, ikke indsamles i ind- og udrejsesystemet ved alle medlemsstaternes ydre grænser. Hvis det er et krav at indsamle disse oplysninger, og du vælger ikke at give dem, vil du blive nægtet indrejse. I denne periode med gradvis udrulning vil dine oplysninger ikke automatisk blive føjet til en liste over personer, hvis tilladelse til ophold er udløbet. Desuden vil du ikke kunne kontrollere, hvor meget længere du har tilladelse til ophold, ved at bruge det websted eller udstyr, der er tilgængeligt ved grænseovergangsstederne.

Bemærk, at når den gradvise udrulning af EES er afsluttet, vil dine personoplysninger blive behandlet i overensstemmelse med oplysningerne i det dokument, der ledsager denne formular."

10. Oplysninger på EES' websted, der er omhandlet i artikel 50, stk. 3, i forordning (EU) 2017/2226, tilpasses af Kommissionen for at afspejle den gradvise idriftsættelse.
11. Den oplysningskampagne, der er omhandlet i artikel 51 i forordning (EU) 2017/2226, og som ledsager idriftsættelsen af EES, skal afspejle de særlige forhold ved grænseovergangsstederne for at sikre, at de relevante oplysninger videregives til de berørte personer, og at der tages hensyn til de faser, der er fastsat i nærværende forordnings artikel 4. Kommissionen bistår medlemsstaterne med at udarbejde det tilpassede materiale til oplysningskampagnen.
12. Anvendelsen af artikel 12, stk. 1 og 2, artikel 13, stk. 1 og 2, og artikel 20 og 21 i forordning (EU) 2017/2226 suspenderes.
13. Uanset artikel 22 i forordning (EU) 2017/2226 og artikel 12a i forordning (EU) 2016/399 finder overgangsperioden og overgangsforanstaltningerne i disse artikler anvendelse fra den første dag efter afslutningen af EES' gradvise idriftsættelse.
14. Ved de grænseovergangssteder, hvor EES ikke anvendes, bør ind- og udrejsekontrollen foretages i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/399 i den affattelse, som finder anvendelse dagen før den dato, fra hvilken EES skal idriftsættes, som fastsat af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 66, stk. 1, i forordning (EU) 2017/2226.

Ved de grænseovergangssteder, hvor EES anvendes, bør der foretages ind- og udrejsekontrol i overensstemmelse med forordning (EU) 2017/2226 og forordning (EU) 2016/399.

Uanset andet afsnit finder artikel 6, stk. 1, litra f), nr. i), og bestemmelserne om kontrol af tredjelandstatsborgere på grundlag af biometriske oplysninger udelukkende med henblik på EES, jf. artikel 6, litra f), nr. ii), og artikel 8, stk. 3, litra a) og g), i forordning (EU) 2016/399, ikke anvendelse ved de grænseovergangssteder, hvor EES anvendes uden biometriske funktioner.

Med henblik på denne forordning suspenderes artikel 9, stk. 3, og artikel 12 i forordning (EU) 2016/399.

Artikel 6

Adgang til oplysninger i EES

1. Når ind- og udrejseoplysninger, der er registreret i EES, tilgås under den gradvise idriftsættelse af EES i forbindelse med udførelsen af deres opgaver:

- a) tager de nationale myndigheder og Europol hensyn til, at oplysningerne som følge af, at EES under den gradvise idriftsættelse i varierende udstrækning er idriftsat i medlemsstaterne, kan være ufuldstændige
 - b) tager de nationale myndigheder hensyn til, at oplysningerne kan være ufuldstændige, når de meddeler oplysninger i overensstemmelse med artikel 41 og 42 i forordning (EU) 2017/2226
 - c) tager den centrale ETIAS-enhed med henblik på verifikation i overensstemmelse med artikel 25a, stk. 2, i forordning (EU) 2017/2226 hensyn til, at de ind- og udrejseoplysninger, der er blevet registreret i ind- og udrejsesystemet under den gradvise idriftsættelse af EES, kan omfatte ufuldstændige datasæt.
2. De kompetente myndigheder, Kommissionen og relevante EU-agenturer tager hensyn til, at de oplysninger, der er blevet registreret i EES under den gradvise idriftsættelse af systemet, kan være ufuldstændige, når de tilgår oplysningerne med henblik på rapportering og statistik som omhandlet i artikel 63 i forordning (EU) 2017/2226.
3. Uanset artikel 13, stk. 3, i forordning (EU) 2017/2226 kan transportvirksomheder begynde at anvende den webtjeneste, der er omhandlet i nævnte artikel, fra den 90. kalenderdag for den gradvise idriftsættelse af EES. Under den gradvise idriftsættelse af EES kontrollerer transportvirksomhederne stemplerne i rejsedokumenter med henblik på at opfylde deres forpligtelser i henhold til artikel 26, stk. 1, i konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen og Rådets direktiv 2001/51/EF.
- I en periode på 180 kalenderdage efter afslutningen af den gradvise idriftsættelse af EES kontrollerer transportvirksomheder ud over at anvende den webtjeneste, der er omhandlet i artikel 13, stk. 3, i forordning (EU) 2017/2226, fortsat stemplerne i rejsedokumenter med henblik på at opfylde deres forpligtelser i henhold til artikel 26, stk. 1, i konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen og Rådets direktiv 2001/51/EF.
4. Ved opfyldelsen af de forpligtelser, der er omhandlet i artikel 35 og 52 i forordning (EU) 2017/2226, vedrørende supplerings af de personoplysninger, der er registreret i EES, supplerer medlemsstaterne kun de relevante oplysninger i det omfang, det er muligt, under hensyntagen til den begrænsede tilgængelighed af de datasæt, der indsamles under den gradvise idriftsættelse af EES. Hvis det er relevant, skal der i den administrative afgørelse, der er omhandlet i artikel 52, stk. 4, i forordning (EU) 2017/2226, henvises til de betingelser, der er fastsat i nærværende forordnings artikel 4, og som gør det muligt at oprette ufuldstændige sagsmapper.
5. Uanset artikel 63, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EU) 2017/2226 har behørigt bemyndigede medarbejdere i Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning ikke adgang til de oplysninger, der er blevet registreret i EES under den gradvise idriftsættelse af systemet, med henblik på at foretage risikoanalyser og sårbarhedsvurderinger.

Artikel 7 *Suspension af EES*

1. Under den gradvise idriftsættelse af EES kan medlemsstaterne helt eller delvist suspendere anvendelsen af EES ved visse grænseovergangssteder under ekstraordinære omstændigheder, hvor der opstår fejl i EES' centrale system, de

ationale systemer eller kommunikationsinfrastrukturen, eller i tilfælde af begivenheder, der fører til en så intensiv trafik, at ventetiden ved et grænseovergangssted bliver uforholdsmæssigt lang.

I tilfælde af delvis suspension indsamles de oplysninger, der er omhandlet i artikel 16-20 i forordning (EU) 2017/2226, med undtagelse af biometriske oplysninger.

I tilfælde af fuld suspension suspenderer medlemsstaterne fuldt ud EES' drift og undlader at indsamle de oplysninger, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 16-20.

I begge tilfælde underretter medlemsstaterne straks og senest 6 timer efter suspensionens begyndelse Kommissionen og eu-LISA om årsagen til den delvise eller fuldstændige suspension og dens forventede varighed og sikrer, at operatører af infrastruktur ved grænseovergangssteder og transportvirksomheder underrettes behørigt om en sådan suspension. Når de ekstraordinære omstændigheder, der førte til suspensionen, ophører, underretter medlemsstaterne straks Kommissionen og eu-LISA.

2. I en periode på 60 kalenderdage efter afslutningen af den gradvise idriftsættelse af EES kan medlemsstaterne delvis suspendere anvendelsen af EES som omhandlet i stk. 1, andet afsnit, ved et bestemt grænseovergangssted i en begrænset periode på højst 6 timer og kun under ekstraordinære omstændigheder, der fører til en så intensiv trafik, at ventetiden ved et grænseovergangssted bliver uforholdsmæssigt lang. Medlemsstaterne fritages for deres forpligtelse i henhold til artikel 21, stk. 1, i forordning (EU) 2017/2226 for så vidt angår biometriske oplysninger. I disse tilfælde underretter medlemsstaterne straks og senest 6 timer efter suspensionens begyndelse Kommissionen og eu-LISA om årsagen til suspensionen og dens forventede varighed.
3. Hvis mindre end 80 % af de individuelle sagsmapper, der er oprettet i EES under den gradvise idriftsættelse af systemet, indeholder biometriske oplysninger, forlænges den periode, der er fastsat i denne artikels stk. 2, automatisk med 60 kalenderdage.
4. Senest den 10. kalenderdag efter afslutningen af den gradvise idriftsættelse af EES forelægger eu-LISA Kommissionen statistikker, der gør det muligt for Kommissionen at kontrollere, om denne procentdel er nået. Senest den 30. kalenderdag efter afslutningen af den gradvise idriftsættelse af EES underretter Kommissionen medlemsstaterne om resultatet af sin kontrol.

Artikel 8

Ikrafttræden og anvendelse

1. Denne forordning træder i kraft på fjerdedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den dato, fra hvilken EES skal idriftsættes, som fastsat af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 66, stk. 1, i forordning (EU) 2017/2226.

Artikel 3 anvendes dog fra datoen for nærværende forordnings ikrafttræden.

2. Nærværende forordning ophører med at finde anvendelse 180 kalenderdage fra den dato, fra hvilken EES skal idriftsættes, som fastsat af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 66, stk. 1, i forordning (EU) 2017/2226. Følgende gør sig dog gældende:

- a) artikel 5, stk. 13, ophører med at finde anvendelse 5 år og 180 kalenderdage efter den dato, som Kommissionen har fastsat i overensstemmelse med artikel 66, stk. 1, i forordning (EU) 2017/2226
- b) artikel 6, stk. 1, 2, 4 og 5, ophører med at finde anvendelse 5 år og 180 kalenderdage efter den dato, som Kommissionen har fastsat i overensstemmelse med artikel 66, stk. 1, i forordning (EU) 2017/2226
- c) artikel 6, stk. 3, andet afsnit, ophører med at finde anvendelse 360 kalenderdage efter den dato, som Kommissionen har fastsat i overensstemmelse med artikel 66, stk. 1, i forordning (EU) 2017/2226
- d) artikel 7, stk. 2 og 3, ophører med at finde anvendelse 300 kalenderdage efter den dato, som Kommissionen har fastsat i overensstemmelse med artikel 66, stk. 1, i forordning (EU) 2017/2226
- e) artikel 7, stk. 4, ophører med at finde anvendelse 210 kalenderdage efter den dato, som Kommissionen har fastsat i overensstemmelse med artikel 66, stk. 1, i forordning (EU) 2017/2226.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Europa-Parlamentets vegne

På Rådets vegne

Formand

Formand